

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000
Letna inozemstvo Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 27 (1958)

Gorica - četrtek, 4. julija 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Marijini posegi v življenje Cerkve Gospodarstvo in politika v državah realnega socializma

Jesus Kristus je po svojem lastnem in izključnem pravu delivec nadnaravnih dobrot; Mariji pa, ki je bila v bolečinah z njim združena, je dano, da je pri svojem Sinu najmočnejša posredovalka. V svoji materinski ljubezni se zavzema za brate svojega Sina, ki so v nevarnostih in stiskah.

Poti, ki si jih mati Marija izbere, so pa mnogokrat zelo različne. Zato ni čudno, da se veliko govori o Marijinih prikazovanjih v Medjugorju, o čudežih, ki se tam godijo itd. Zdi se celo, da je obisk v Medjugorju postal neke vrste spoznavni znak za prave Marijine častilce modernega časa. Koliko ljudi je poromalo v Medjugorje tudi s tiho željo, da bi se tudi njim prikazala Mati božja in da bi tako imeli trden dokaz za verodostojnost verskih resnic!

Nismo poklicani, da bi presojali resničnost in verodostojnost vsega, kar se dogaja v Medjugorju. Nekaj besed pa je le potrebnih, ki naj razčistijo naše pojme. Te besede so vzete iz knjige msgr. Jakoba Ukmarja o Mariologiji, ki jo je izdal že leta 1969 pri Goriški Mohorjevi družbi.

ZADNJO BESEDO IMA CERKVENA OBLAST

Ker gre v prikazanih za nekaka posebna razodetja božje volje, večkrat tudi za naročila kake nove pobožnosti, je jasno, da je samo cerkvena oblast pristojna, da v tej reči sodi in razsodi. Nikar ne reci: jaz verujem Mariji bolj kot škofu ali papežu; dovolj mi je, da je božja mati tako napovedala ali naročila, drugega ne potrebujem.

Kdor govori tako, sklepa povsem napačno; vzame namreč za dokazano to, kar je treba šele dokazati. Saj to je vprašanje, če se je Marija res prikazala in je res to in to razodela. Tega pa Marija sama ne izpričuje; izpričevati mora kdo drugi in ta drugi je edinole cerkvena oblast. Naše vere ne določajo prekonaravne prikazni, ampak tu na zemlji med nami živče osebe, ki so postavljene, da vladajo Cerkve božjo.

Samo en primer: Verujemo, da je Marija brez madeža izvirnega greha spočeta ne zato, ker je ona rekla Bernardki, da je tista lepa gospa, ki se ji prikazuje, »brezmadežno spočetje«, temveč zato, ker je papež Pij IX. to slovesno in obvezno izjavil štiri leta, preden je kaj takega Bernardka slišala od nebeske prikazni. Kristusova naredba je, da mora naše verovanje sloneti neposredno na nauku Cerkve ali bližnje in neposredno pravilo verovanja je nauk cerkvene učiteljske oblasti.

Seveda je zadnji in najvišji razlog našega verovanja Bog sam, njegova resnica, njegovo razodetje. A prav ta Bog nam govori po svoji Cerkvi, govori po papežu, govori je leta 1854 po Piju IX., ki je razglasil Marijino brezmadežno spočetje za versko resnico.

CERKEV PRIKAZOVANJ NE POTREBUJE

O dejstvu prikazovanj Matere božje sodi in razsodi cerkvena oblast. Ta oblast pa postopa v danih primerih zelo počasi, zelo previdno in strogo. Veste li, zakaj? Predvsem zato, ker se ji stvar čisto nič ne mudi. In zakaj se ji nič ne mudi? Zato, ker je Kristusova prava Cerkve ter prikazovanj ne potrebuje.

Ce bi jih potrebovala za svoj obstanek, bi seveda kar hlatala po njih in delala zanje veliko reklamo, kakor hitro bi se zaslislala taka novica. Toda hlatanje se ne opaža in reklama se ne oglašja, ker Cerkve prikazovanj ne potrebuje. Ona sloni na božji besedi in ta beseda sloni na velikih zgodovinskih dejstvih našega duhovnega odrešenja. Cerkve je živela in delala skozi tisoč in osemsto let brez Lurda in brez Fatime ter bo živela in delovala do konca dni, tudi če bodo ta Marijina svetišča kdaj prenehala.

S tem pa ni rečeno, da so te Marijine prikazni brez pomena v življenju Cerkve.

Tega ne. Iz teh svetišč so prišle in še prihajajo mnogotere duhovne in telesne dobrote, ki razodevajo božjo ljubezen in moč Marijine priprošnje ter posredno izpričujejo resničnost naše svete vere. Za vse to moramo biti Bogu hvaležni. Pravilno homo torej reči, da so taka resnična Marijina prikazovanja zelo koristna, četudi niso za obstoj Cerkve nujno potrebna.

ZASEBNA PRIKAZOVANJA NE OBVEZUJEJO

Ce je cerkvena oblast po temeljnih preiskavah potrdila resničnost zadevnega prikazovanja, kaj sledi iz tega za versko mišljenje katoliškega kristjana?

Cerkvena odobritev pomeni samo to, da je navedeno prikazovanje božje matere izpričano, da je verodostojno in se po pameti ne da tajiti. To in samo to.

Kaj pa morebitna razodetja? Prav tako niso obvezna razodetja, ki so se morda slišala iz Marijinih prikazni. Kar je Bog nameraval razodeti kot za vse ljudi obvezno razodetje, je storil, dokler so apostoli še živeli. Poznejša morebitna razodetja ne spadajo v zaklad zveličavnih razodetih resnic, ki jih mora Cerkve čuvati, tolmačiti in kot obvezne oznanjati. Zato niso obvezna ne luška ne fatimska ne druga podobna razodetja ali naročila.

REDNI IN IZREDNI BOŽJI POSEGI

Dodatki pa moramo še nekaj zelo važnega:

Ker je duhovna rešitev človeškega rodu možna samo po zaslugi Odrašenikove smrti in ker je Marija najbolj tesno povezana z Jezusom Odrašenikom, ki je njen Sin, zato opozarja usmiljeni Bog revnega človeka na ta njegov cilj včasih tudi po Marijinih prikazovanjih. Včasih in izjemoma. Redno pa nas Bog spominja na zadnji cilj po svoji Cerkvi, človeka izven Cerkve pa po glasu vesti in po milostnem razsvetljenju.

Ker je pa človek zakopan v zasebne in mljilne reči ter v dnevnem diranju, kar rad pozabi na to, ker je glavno, zato ubere dobri Bog včasih izredno pot ter tega raztresenega in pozabljivega človeka po Marijini prikazni zdrami iz malomarnega spanja, da se spet zatre v naravni svet in svoj zadnji cilj. Edino Bog ve, kdaj in kje bo primeren trenutek za tak izreden poseg njegove zveličavne volje. Ko pride tisti čas in Cerkve izjavi, da je res prišel, ga sprejmemo s hvaležnim in otroško vernim srcem, da se po Odrašenikovi materi dvignemo k Odrašeniku.

Ce se komu zdi čudno ali celo malce sumljivo, da se je božja mati prikazovala ali se prikazuje le nedoraslim otrokom, ne pa odraslim in omikanim osebam, msgr. Ukmar pravi, da moramo to prepustiti božji volji in modrosti. Apostol Pavel je pisal Korinčanom: »Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta nespametno, da bi osramotil modre. Tisto, kar je v očeh slabotno, si je Bog izbral da bi osramotil tisto, kar je močno, da se pred Bogom ne bi ponašal noben človek.«

L. Š.

Evropski vrh v Milanu

V slikovitem gradu grofov Sforza je v dneh 28. in 29. junija potekalo vrhovno srečanje 12 držav, ki sestavljajo Evropsko gospodarsko skupnost (EGS). Italija kot gostitelj je predstavila predlog, da bi se EGS preoblikovala v evropsko politično skupnost (unijo), kar pa vsem članicam ni bilo pogodu. Navzoči so po daljšem razpravljanju sprejeli sklep, naj se skliče mednarodna konferenca dvanajstih, ki naj pripravi pogodbo o evropski zvezi. S sklicanjem konference pa se niso strinjale Vel. Britanija, Danska in Grčija. Kot določa 236. člen rimske pogodbe iz leta 1957, je njeno revizijo mogoče sprejeti le v

Z besedo »realni socializem« se danes označujejo države, ki imajo komunistični režim in se pri tem sklicujejo na Marxa in Lenina. Vendar pa se v vseh teh državah pojavlja težnja, da se Marxov gospodarski nauk temeljito pregleda in predela. Kajti dejansko povsod, kjer so komunistični ali nekomunistični režimi na oblasti, z rastočo nujnostjo sprevidevajo, da podražavljanje zasebne lastnine in podjetij, o-srednje gospodarsko načrtovanje in določanje cen od zgoraj ne vodi k napredku v gospodarstvu, ampak ga ovira in mu škoduje.

Vse od Moskve odvisne vzhodnoevropske države skušajo vsaka na svoj način z »zaplatami« zakrpati nedonosne in kar škodljive luknje v Marxovi ekonomski teoriji, a postaviti jo na glavo, kot se sedaj dogaja v komunistični Kitajski, si ne upajo zaradi Sovjetske zveze, ki je njihov gospodar, še več, njih lastnik.

NEUSPEH JUGOSLOVANSKEGA SAMOUPRAVLJANJA

Najdlje je šla po prelomu s Stalinom Jugoslavija. Kapitalističnemu sistemu svobodnega trga se iz partijsko političnih razlogov, če je hotela ohraniti partijsko diktaturo, ni mogla priključiti, je pa razvila sistem delavskega samoupravljanja, ki se je pa prav tako pokazal neučinkovit in je danes klasičen primer zavoženega gospodarstva.

Glede tega piše Venčeslav Japelj v »Primorskih novicah« 25. junija pod naslovom »Revolucija na zapečku« med drugim: »Ljudska skupščina Jugoslavije je 27. junija 1950 sprejela temeljni zakon o upravljanju delovnih kolektivov z državnimi gospodarskimi podjetji in višjimi gospodarskimi združenji. Ta datum jemljemo

kot uradni rojstni dan delavskega samoupravljanja.

Kaj je samoupravljanje v očeh delavca, katerega orožje in oblast naj bi bilo? Vsak od nas mu lahko v slehernem trenutku našteje sto napak. Še več je razlogov za slabo voljo, ko se pogovarjamo o samoupravljanju, nekateri pa kar zamahnejo z roko, da o tem ni vredno več izgubljeni besed. Jeza nas zagrabi, ko brez prestanka poslušamo, kaj bi morali narediti, o čem vsem smo se dogovorili, pa vidimo, da se nič ne premakne. Dolgočasni referati, celostranske govorniške tirade v časopisih, publike, tisočkrat prežvečene fraze so najbrž mišljene kot spodbuda za spreminjanje, a se prej sprevržejo v odvrčanje ljudi, ki se jih loteva otopelost in malodušje.

V delovnih organizacijah se sprašujemo, če sploh še o čem odločamo, ko pa je naš dohodek že vnaprej razdeljen, ne da bi nas kdo kaj vprašal; kot delegati izgublamo pripravljenost za sodelovanje v igri, kjer je za nas rezervirana izključno vloga statistik. Zdi se nam, da ga med nami ni, ki bi mogel pristriči peruti tistim, ki določajo, kaj je prav in kaj napak, ki odločajo, kaj je skupni interes, pa v njem ne vidimo svojega življenja. Interes delavca je tako skrivenčen in zamaskiran, da ga skorajda ni mogoče spoznati, tako si ga lahko vsak predstavlja in kroji po svojem okusu. Vzemimo na primer sedanje razprave o devizni zakonodaji! To je čudovita predstava naše ozkosti in kratkovidnosti: prav vsi v Jugoslaviji trdimo, da imamo prav in da je naš predlog najboljši za skupnost. Iz teh zablod je težko videti boljše čase. Če je to tolažba, čas bo neizgledljivo pokazal, kdo je imel prav in kdo ne. Samo — če ne bo tedaj prepozno?

Pertini je odstopil

V soboto 29. junija je Pertini uradno sporočil svoj predčasni odstop (njegova služba bi drugače potekala 8. julija) senatu, poslanski zbornici in vladi. Odstop je podpisal ob 11.30, malo prej pa se je ganjen poslovil od uslužbencev in svojih sodelavcev v predsedniški palači. V pismu, v katerem javlja svoj odstop, je rečeno: »Odstopam kot predsednik republike, da bo novi predsednik lahko čimprej v polnosti prevzel svoje odgovornosti. Zapuščam Kvirinal (predsedniško palačo) v prepričanju, da sem svojo dolžnost vršil izključno v dobrobit italijanskega ljudstva, ki sem ga vedno neizmerno ljubil.«

Kot določa ustava, je Pertini po končanju svoje predsedniške službe postal domstorni senator. Vključil se bo v socialistično skupino, ki ji je vse življenje pripadal (razen v času predsednikovanja).

Cossiga je prevzel predsedstvo republike v sredo 3. julija popoldne. Do tedaj je vodil državo kot začasni predsednik v svojstvu predsednika senata, kakor je to določeno v italijanski ustavi. Takoj po umstitvi Cossiga bo Craxijeva vlada odstopi-

la. Tudi to zahtevajo ustavni predpisi. To bo priložnost za Craxija, da svojo vlado presnuje. Prav tako bo treba v senatu najti naslednika Cossiga. Največ izgledov ima demokrščanski senator Fanfani, ki je že bil pred nekaj leti na tem mestu.

Papež je obiskal Abruce

Ze četrtič v teku svojega pontifikata je papež obiskal deželo Abruci. To pot, v nedeljo 30. junija, se je ustavil v dveh krajih: Isola del Gran Sasso in v Teramu.

Dopoldne je poromal na grob sv. Gabrijela Zalostne Matere božje iz reda pasionistov v kraju Isola del Gran Sasso. Ta svetnik je umrl star komaj 24 let. Znano je bilo njegovo geslo: »Brez križa življenje nima več smisla, vrednosti in okusa.« V svetu se je imenoval Francesco Possenti, umrl pa je zaradi jetike leta 1862. Za svetnika ga je razglasil papež Benedikt XV. leta 1920. Na njegov grob zlasti radi romajo mladi v času izpitov.

Ker je dosedanja cerkev postala daleč premajhna, da sprejema romarske množice, so pred 15 leti s prispevki celega sveta začeli graditi novo veliko cerkev, ki ima 14 zvonov. Ti so sv. očeta ob prihodu veselo pozdravili. Papež je blagoslovil kripto novega svetišča, kjer bo odslej počivalo svetnikovo truplo, na obširnem prostoru pred cerkvijo pa je govoril mladim. Pozval jih je, naj se spoprimejo pogumno z življenjem brez mehkužnosti in strahopetnosti, ker »le na ta način boste nosilci nove civilizacije, v kateri se uresničujejo resnica, pravica, ljubezen in solidarnost.«

Opoldanski čas je sv. oče prebil v družbi abruških in molisanskih škofov na kosilu v samostanu pasionistov, nato pa odpotoval v Teramo, kjer je maševal ob zaključku škofijskega euharističnega kongresa.

Teorija samoupravljanja je vedno prednjačila pred prakso, seveda pa ni mogla živeti brez potrditve v njej. Skupaj sta dokazali, da lahko ta edinstveni otrok obstane in se razvija. Težko pa bo, če se bosta teorija in praksa še naprej tako razhajali, kot ugotavljamo zadnje čase.«

Tako je prav Jugoslavija praktičen dokaz za resnico, da se v komunističnih državah gospodarstvo in politika ne krijeta. Ravno nasprotno: največkrat sta si v hudem nasprotju in skoraj redno politika zmagava nad ekonomijo. Z drugo besedo, marksizem podleže leninizmu. Če je namreč Marx ideološko zgradbo komunizma zamislil in teoretično izdelal, ga pa je Lenin v Rusiji praktično izvedel.

PO DVEH TIRIH

Ob tedaj v Moskvi, temu središču svetovnega komunizma, oblast »proletariata« (danes že kar smešna oznaka) teče po dveh tirih: ekonomijo upravljajo po tiru Marxove ekonomske teorije, češ da je osnova in temelj celotnega marksizma. Ker pa je država politična enota, gospodarstvo se pa samo po sebi ne da voditi po političnih načelih, ampak ekonomskih, je Lenin speljal politično oblast na drugi tir, ki naj odloča o vlakih na prvem tiru. In če hoče partija obdržati svojo oblast in moč, ostaneta oba tira vsaksebi.

Tako je tudi ogromna Rusija v stalni notranji krizi glede gospodarstva, zlasti na poljedelskem področju. Rešuje jo samo velikansko naravno bogastvo, sorazmerno redka naseljenost, zgodovinska poslušnost ruskega človeka in zatiralne metode vladajočega sistema.

KITAJSKA JE ZAVRGLA SOVIJTSKI MODEL

Vse te našete prednosti sovjetskega imperija pa se ne morejo uspešno naobrtni na Kitajsko in na večino drugih marksistično vladanih držav po svetu. Kitajska je npr. ozemeljsko, glede prebivalstva, gospodarsko, kulturno in zgodovinsko pravo nasprotje Rusije. Povsem jasno je, da tisoč milijonov Kitajcev ni moč izvelči iz revščine in zaostalosti z uporabo marksistične ekonomije na sovjetski način in s sovjetskimi sredstvi. Zato danes kitajski voditelji izjavljajo: resnico je treba iskati v dejstvih realne danosti, ne pa v Marxovi gospodarski teoriji.

Veliko in odločno vprašanje pa je, ali in kako bodo Kitajci uspeli svoje zrenje bolj svobodnega in napol kapitalističnega tržnega gospodarstva spraviti v sklad s svojo marksistično politiko enopartijskega vladanja. Ta ne pozna svobode in demokracije, na kateri svobodno gospodarstvo nujno sloni, temveč zgolj pritisk in nasilje. Splet sta potrebna dva tira, ki pa si nasprotujeta. Če se uveljavi prosto gospodarstvo nad totalitarno državno politiko (leninizmom), bi to vodilo v propad komunizma...

JUGOSLAVIJA OSTAJA ZVESTA LENINIZMU

Zelo poučen zgled nam v tem pogledu spet nudi Jugoslavija. Tam se že dolgo bje hud boj med ekonomisti in partijskimi vlastodržci. Vsaj v besedi in v teoriji se je država že znatno približala svobodnemu trgu, kar z vso vneto podpira iz sebičnih namenov zahodno finančništvo, ki mu Jugoslavija dolguje ogromne zneske. Nekaj se je sicer v tem oziru doseglo, a premalo, kajti kljub prizadevanju sposobnih ekonomistov in močnemu pritisku Zahoda, zlasti ZDA zmaguje partijska leninistična politika, tj. moč onega drugega tira, ki ne pusti iz rok vajeti nad celotnim gospodarstvom in noče spreminiti obstoječega sistema. Kajti to bi pomenilo konec partijske absolutistične oblasti.

Tako se Jugoslavija pri vsem razglašanju »lastne poti v socializem« kljub zunanji in notranjemu pritisku zvesto drži sovjetskega vzorca marksističnega leninizma. Ali bo v tem pogledu Kitajska imela več poguma?

L. P.

Vojno stanje v miniaturi Osvoboditev ameriških talcev

Kamenčki

(Iz kronike msgr. A. Novaka)

ARETACIJE SE NADALJUJEJO

14. maja 1945. Sinoči, še predno so se vsi ljudje po šmarnicah podali domov (včeraj je bila nedelja) in še predno je nastopila policijska ura, ki je sedaj podaljšana do 20,30, se je cela Gorica znašla blokirana od narodne (jugoslovanske) vojske. Mnogi zato niso mogli domov in so se zatekli po hišah v bližini župnijskih cerkva ter celo noč prebili po tujih stanovanjih. Po hišah so potem celo noč vojaki neprijazno preiskovali stanovanja; nič ne vem, koga so iskali. (Pozneje se je izkazalo, koga so iskali: razne osumljene osebe, ki so potem mnoge izginile brez povratka, op. ur.). Hudo so razbijali po stanovanjih sosednjih hiš. Našemu župnišču je bil nocoj prihranjen.

Včeraj nam je generalni vikar (msgr. Ignacij Valentinčič, op. ur.) ukazal peti Te Deum za konec vojne. V stolnico je prišla k slovesnosti tudi ena četa narodne vojske, prav tako k slovenski maši na Travniku ob 9. uri. Pa je kljub temu generalni vikar imel nocoj hišno preiskavo.

Tudi smrti so še med nami. Pretekli petek je na gradu eksplodirala močna mina, ki so jo baje še Nemci zakopali na dvorišču; bilo je mnogo mrtvih in ranjenih partizanov, ki so na gradu nastanjeni. Zdaj izpraznjuje vse grajsko pobočje od civilnega prebivalstva.

O TI SKRITI KOMUNIZEM!

17. maja 1945. Gledam skozi okno pohod narodne vojske po cesti mimo stolnice. Če jih primerjam s pohodom ameriških in angleških edinc — vsi zlikani mladi fantje ravni kot sveča — res ne more to naše vojaštvo tekmovati z njimi.

A z druge strani se našemu vojaštvu pri vsaj mnogoličnosti obleke, nerodnemu zadržanju, težkemu nerodnemu koraku, različni po velikosti pozna: to je ljudska vojska, zbrana iz vseh vetrov, vsake starosti, vsake velikosti, pomčšana kot mozaik, ki koraka ob godbi harmonike, ljudskega glasbila, po asfaltirani cesti. Res je morala biti velika energija tistega, ki jo je zbral in privedel do Jadranskega morja, in je moralo biti le veliko navdušenje naroda, ki jo je skozi leta vzdrževalo.

Ako bi ne zasenčeval tega narodnega pokreta za njim skriti komunizem, bi bil človek kar vesel. Pa to slednje dejstvo spravlja v nevarnost vse narodne interese cele naše Julijske krajine. Rdeče zvezde na vseh narodnih zastavah bodo v oči zavezniške vojske, istotako napisani na zidovih, ki zelo diše po komunizmu; zraven tega pa plakatiranje najrazličnejših odredb, ki so skoro vsak dan nove, naredba št. 1, št. 2, št. 3... do zdaj smo prispeli že do št. 13.

Saj se nič več ne razlikujemo od nekdanjih fašističnih časov. Policijska ura, mobilizacija vseh naših moških, popis vseh vozil, fotografskih aparatov, tiskarskega papirja, črk in strojev, popis ljudstva kar v gostilnah že pet dni po abecednem redu. Danes, na binkoštno nedeljo (20. maja) so na vrsti črke od L do O.

Vse to silno vznemirja ljudstvo. Pa še ponočne hišne preiskave, zapor, zaplenba koles, radio aparatov, pisalnih strojev po privatnih stanovanjih, stalne grožnje z ljudskim sodiščem; včeraj sem slišal nekega partizana kričati v ul. Rabatta: »Še vedno je dovolj prostora v zaporih in, če ga bo zmanjkalo, ga bomo pripravili!« Ni čudno, da je vse preplášeno in se vprašuje: Ali je to osvobođenje? Zraven tega tisoči beguncev iz naših krajev, ki so se umaknili čez Sočo in novi tisoči, ki so iz Kranjske bežali na Koroško.

Nerodni nastop naših oblasti proti vsem škofom v zasledenih mestih in to takoj prve dni po prihodu, vse to Angleži in Amerikanci opazujejo in iz tega delajo svoje sklepe, ki niso laskavi za našo upravno sposobnost, tako da je general Aleksander (poveljnik zaveznikov v Italiji), včeraj (19. maja) v dnevnem povelju svojim četam sporočil, da dela jugoslovanska vojska v Julijski krajini ravno iste napake, ki so na las podobne metodam fašistov in nacistov, za odpravo katerih sta Anglija in Amerika stopili v vojno.

Zato general vztraja na tem, da naše kraje zasedejo in upravljajo do sklepa miru le zavezniške čete. Italijani v kraljestvu in vsi njih mednarodni prijatelji, ki jih je še vedno dosti, seveda ogenj še podpihujejo in zelo se bojim, da bo nerodno postopanje jugoslovanske vojske po teh krajih pripravilo vse simpatije zavoznikov in spravilo v nevarnost resnično osvobođenje naših krajev. O ti za narodnim osvobodilnim gibanjem skriti komunizem, kolikoma gorja nam boš še povzročil, narodnega, gmotnega in predvsem duhovnega!

Strašna suša in vročina nas stiskata, stalno je 30 stopinj Celzija v senci že cel mesec. Če ne bo prav kmalu dežja, bo slaba letina. Pa saj nima kdo delati ne na polju ne v delavnicah, ker Tito vse mobilizira, tudi ujetnike, ki se vračajo iz nemških taborišč. Res ni še vojske konec ali vsaj vojnega gorja ni še konec.

Iz Slovenije

Slavje v Lokovcu

V nedeljo 30. junija se je novi škof Metod Piriš predstavil v svoji rojstni župniji Lokovcu. Popoldne ob 16. uri je bil trg pred cerkvijo, ki so ga za to priložnost asfaltirali, že poln domačinov in vernikov iz drugih krajev. Cenijo, da jih je bilo okrog dva tisoč. Na odru pred cerkvijo je stal oltar, na katerem je novi škof-domačin daroval sv. mašo. Pred mašo so ga pozdravili župnik iz Čepovana, ki upravlja tudi Lokovec, ter zastopnik verske komisije. Med mašo je govoril g. škof. Po maši je bilo darovanje, pri katerem je g. škof vsakemu stisnil roko in se z marsikaterim znanec tudi posebej pogovoril. Nad vse velik je bil mlaj na trgu, da je zbuhal splošno občudovanje.

Tako slovensko verno ljudstvo še vedno sprejema svoje nadpastirje.

Slovenska vas na Koroškem oskrbela avtomobil za misijone

Ze leta Avstrijska misijonska akcija za nabavo vozil, MIVA imenovana, na Kristofovo nedeljo (svetnik goduje 25. julija) vabi voznike, da darujejo za vsak srečno prevoženi kilometer en groš, tj. stotinko šilinga (1 šiling = 90 lir).

V nedeljo 16. junija so se verniki iz Globasnice in sosednjih župnij sami lahko prepričali, da se tudi s tako skromnim prispevkom lahko misijonom učinkovito pomaga. Po maši je domači župnik Peter Stecker ravnatelju MIVE simbolično predal ključ avtomobila, ki bo poslan slovenskim misijonarjem na Madagaskarju. Ravnatelj Franz Kumpfmüller se je domačinom zahvalil za dar in jim obrazložil, kako nujno so potrebni avtomobili za pastoralno delovanje misijonarjev.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Na splošni avdienci v sredo 26. junija je papež Janez Pavel II. navzočim — bilo jih je kakih deset tisoč — govoril predvsem o bolečih razkolih v preteklosti, ki so razbili edinstvo Cerkve in izrazil upanje, da bo novi ekumenski duh, ki je zajel krščanske Cerkve, pripomogel k obnovitvi edinstva. Prisotne je tudi pozval, naj molijo za Libanon, ki ga ima stalno pred očmi. Omenil je dramatični položaj kristjanov v mestu Jezzine na jugu Libanona, ki obkoljeni tretjeto za svojo usodo. Avdience sta te udeležili tudi dve romarski skupini iz komunističnega območja, tj. iz Madžarske in iz Slovenije. Obe je pozdravil v njunem jeziku. Mladim iz Rogaske Slatine je zlasti zaželel, naj jih obisk groba sv. Petra utrdi v veri in okrepi njih mladostno navdušenje.

■ Novi predsednik italijanske republike Francesco Cossiga je začel svojo novo službo z obiskom Morovega groba. Umorjenega demokrščanskega veljaka je označil »za svojega učitelja v življenju in politiki«. Pokleknil je na grob in ostal tam v zbrani dolga časa. Kasneje je sprejel delegacijo DC, ki jo je vodil glavni tajnik De Mita, se ji zahvalil za izkazano zaupanje, obenem pa izjavil, da se ne smatra več člana te stranke, ker je kot predsednik republike dolžan biti predsednik vseh Italijanov, kar pa ne pomeni, da se odreka idealom demokracije in krščanstva. Ko bo poteklo njegovih sedem predsedniških let, bo spet stopil v vrste DC.

■ Senat oxfordske univerze, ki je ena najbolj uglednih britanskih univerz, je podelil častni doktorat bivšemu predsedniku italijanske republike Pertiniju. Lord Stockton, s pravim imenom Harold McMillan, sam devetdesetletnik in svoj čas britanski ministrski predsednik, je prebral imenovanje z besedami: »Veseli smo, da damo priznanje pogumnemu možu, ki uživa ugled tako med svojimi rojaki kot med britanskim ljudstvom.«

■ Na dan pred praznikom sv. apostolov Petra in Pavla je papež v baziliki sv. Petra ob 11. uri dopoldne imel tradicionalno srečanje s člani kardinalskega zbora in z vsemi uslužbenci rimske kurije, vikariata in vatikanske uprave. Srečanju so prisostvovali tudi odposlanci carigradske patriarha Dimitrija I. Sv. oče je izbral to priložnost, da je podal kratek obračun dela za ekumensko stvar, saj je bilo pred 25 leti ustanovljeno Tajništvo za ekumenske zadeve. Dejal je, da je za katoliško Cerkev ekumensko prizadevanje nekaj nepreklicnega in da je odločena vanj vložiti vse svoje moči.

Zadeva z ugrabljenimi potniki severno-ameriškega letala, ki se je začela 14. junija letos, se je po 17 dneh srečno iztekla. Na pritisk sirskega predsednika Asada so šitski ugrabitelji dovolili, da so 36 potnikov in trije člani posadke v nedeljo 30. junija v popoldanskih urah odpotovali v Damask v Siriji, nato pa takoj v Frankfurt v Zah. Nemčiji, kjer jim je izrekel dobrodoščilo podpredsednik ZDA Bush. Je pa ostalo v rokah libanonskih gverilcev še 7 Severnoamerikancev, ki so bili zajeti v raznih drugih okoliščinah in za katere se ZDA prav tako prizadevajo, da bi bili osvobojeni.

Predsednik Reagan si je s to osvoboditvijo v ameriški javnosti zelo povečal ugled: stal je trdno na stališču, da se z ugrabitelji ne bo dogovarjal. Medtem ko se je njegov predhodnik Carter za zaprte talce v Teheranu pogajal kar 444 dni, je Reagan svo neprijetno zadevo zaključil v dobrih dveh tednih. S strani ugrabiteljev ni sprejel nobenega pogoja, pa tudi izraelska vlada ni pristala, da v zameno za severnoameriške potnike predhodno izpusti 725 šitskih gverilcev. Dala je samo obljubo, da jih bo začela izpuščati postopno po osvoboditvi ameriških talcev.

Deželne večine: preverjanja in razgovori

Tudi v začetku poletja so na vrsti politična preverjanja. Na eni strani na ravni krajevnih uprav, na drugi pa znotraj deželne večine. Tako je slednja imela v zadnjem tednu dva sestanka. Ze pred dvema tednoma je bil v Trstu sestanek deželnih tajnikov DC, PSI, PSDI, PRI, PLI, SSK. Na srečanju je bilo tudi zastopstvo Liste za Trst. Šlo je predvsem za iskanje novih elementov pri sestavljanju krajevnih uprav na Tržaškem. Pri tem je bil tudi govor o možnosti vstopa v deželno večino Liste za Trst (kot je že npr. v Trstu v pokrajinskem in občinskem merilu). SSK, ki sta jo zastopala deželni tajnik Bratuž in pokrajinski tajnik v Trstu Harej, je pri tem potrdila svoje stališče. Nikomur ne stavlja »veta« za vstop v večino oz. v odbor, vendar pa zahteva najmanj enako ravnanje za svojo stran. Vsekar ni še nikakih sklepov na vidiku.

V ponedeljek 1. julija pa je bila seja deželne večine v Vidmu. Deželni predsed-

stvovali tudi odposlanci carigradske patriarha Dimitrija I. Sv. oče je izbral to priložnost, da je podal kratek obračun dela za ekumensko stvar, saj je bilo pred 25 leti ustanovljeno Tajništvo za ekumenske zadeve. Dejal je, da je za katoliško Cerkev ekumensko prizadevanje nekaj nepreklicnega in da je odločena vanj vložiti vse svoje moči.

■ Med mašo na praznik apostolov Petra in Pavla je papež podelil palij (znak posebne povezave s sedežem sv. Petra) dvajsetim nadškofom. Posebej te maše je bil nastop filharmoničnega orkestra in zbora Singsverein z Dunaja, ki ga je vodil svetovnoznani dirigent Herbert von Karajan. Orkester in zbor sta izvajala Mozartovo »Kronanjsko mašo«, ki jo je uglasbil, star komaj 23 let. Bazilika sv. Petra je bila polna do zadnjega kotička, razdeljenih pa deset tisoč zastopnikov vstopnic. Maši so prisostvovali med drugim senatorja Leone in Fanfani s soprogama, družina Agnelli iz Turina in grški ladjar Niarok. Dan pred praznikom je sv. oče v zasebni avdienci sprejel dirigenta von Karajana, njegovo ženo in hčerki.

■ Nadaljujejo se teroristični napadi. Tako je bil v Madridu izvršen atentat na sedež severnoameriške letalske družbe Twa, pri čemer je ena oseba izgubila življenje, 25 pa jih je bilo ranjenih. Na rimskem letališču Fiumicino pa je eksplodiralo razstrelivo, shranjeno v nekem kovčku v prostoru, ki je namenjen za prtljago. Ranjenih je bilo 16 uslužbencev.

■ Na Južnem Tirolskem so tržaški nestrupneži, ki brišejo slovenske napise, dobili posnemovalce v nemških prenapetežih. V noči od pretekle sobote na nedeljo je bilo izbrisanih na desetine cestnih napisov z italijanskimi krajevnimi imeni. Akcija je bila očitno usklajena in izvedena od več skupin, saj so kraji brisanja v dolini Vinschgau (Venosta), okolici Merana, južno od Bozna in v Pustriški dolini daleč vsakebi.

■ V libanonski prestolnici Bejrutu so na potu na tamkajšnje letališče poznani oboženci ustavili grškopravoslavnega škofa iz Tripolija na severu države in mu odvzeli napsrni križ in denar.

nik Biasutti je na njej orisal vrsto zakonodajnih pobud in to zlasti v pogledu decentralizacije ter velikih javnih del (ceste, elektrarne itd.). Za SSK sta se seje udeležila deželni tajnik Andrej Bratuž in deželni svetovalec Drago Stoka.

Ministri za šport za okrepitev varnosti na igriščih

Ministri za šport iz 21 zahodnoevropskih držav, ki so se sestali v Strasbourgu, so sprejeli mednarodni sporazum, katerega cilj je preprečiti navijaške izpade na nogometnih igriščih.

Tako bodo morali klubi ali lastniki stadionov na tribunah navijače različnih klubov dosledno ločevati, uvedti strožji nadzor nad prodajo vstopnic, zmanjšati ali pa popolnoma odpraviti prodajo alkoholnih pijač na stadionih, preprečiti prinašanje kakršnih koli predmetov, ki jih gledalci lahko uporabijo kot napadalno orožje.

Ministri so tudi obljubili, da bodo v svojih državah pritiskali na to, da bodo sprejeti zakoni, ki bodo krajevnim sodiščem dali pravico, da kazensko preganjajo prestopnike, pa naj prihajajo iz katere koli države. Krajevne oblasti pa bodo mdale preskrbeti zadostno število policistov in jih razporediti tako v stadionih kot njih okoličja pa tudi na ulicah, ki vodijo od železniških in avtobusnih postaj do prizorišča tekem.

Ministri so ta dogovor sprejeli soglasno, le švicarski se je vzdržal. Največji problem pa pri tem obstaja, kje dobiti sredstva za finansiranje teh sprememb na stadionih. Toda od tega se absolutno ne sme odstopiti, saj je bilo od leta 1969 na nogometnih igriščih že nad 850 mrtvih, če ne upoštevamo »nogometne vojne« med El Salvadorjem in Hondurasom, ki je terjala dva tisoč življenj.

Plemenit zgled napravi najtežje življenje lahko (Goethe).

»Dan begunca« v Avstriji

Letos so v soboto 15. junija po vsej Avstriji prvič obhajali »Dan Begunca«. Po sklepu avstrijske zvezne vlade bo v bodoče ta dan vsako leto v juniju. Namen tega dneva je vzbuditi med prebivalstvom več razumevanja za te nesrečne ljudi, obenem pa nastopiti proti sovražstvu do tujcev. Poseben skrbstveni odbor za pomoč beguncem je izdelal lepake ter oskrbel prospekte in brošure, ki so bili poslani vsem avstrijskim šolam.

Telegram SSK novemu predsedniku republike

Ob izvolitvi za novega predsednika republike je deželni tajnik Slovenske skupnosti dr. Andrej Bratuž poslal sen. Francescu Cossigi pozdravni telegram s čestitkami. V njem je posebej podčrtal potrebo po zaščitenem zakonu za slovensko manjšino v Italiji; poleg tega je še spomnil na njegov pozdrav v slovenskem jeziku v goriškem Avditoriju ob odprtju akademskega leta Mednarodne šole v Devinu leta 1983.

Novi predsednik republike je ob isti priložnosti v Gorici kot predsednik senata sprejel enotno slovensko delegacijo in zagotovil svoje zanimanje. Slovensko delegacijo pa je Cossiga sprejel tudi pred leti še kot predsednik vlade v Rimu. Prav v svojstvu ministrskega predsednika je tudi v programskem govoru pred parlamentom podčrtal pomen zaščite slovenske manjšine in zadevne obveznosti vlade.

Treba je poznati izvirnik

Spoštovano uredništvo!
V zadnji številki Katol. glasa (27. junija) sem na 3. strani prebral novico »Neverjetna izjava italijanskega šolnika«. Šel sem ponovno prebrat, kar je v zadevni številki tržaškega »Meridiana« (13.6.1985, str. 15) objevil prof. Mario de Col Tana. Patus, ki ste ga (delno) citirali, se v izvirniku glasi takole:

«...Non sopporto il comunismo e vado in Slovenia appunto perché è la repubblica jugoslava nella quale è più difficile trovare una persona di fede marxista. Aggiungo che mi fanno schifo (letterale, ndr.) gli sloveni del Carso che vivono in Italia e che si appoggiano al governo di Lubiana.»

Ob primerjavi boste gotovo tudi sami opazili neko važno razliko.

»... odkar smo svobodni in suveren narod«

Te samozavestne besede, sicer izrgane iz stavka (in posredno iz članka »O slovenski prihodnosti in kulturi« v sobotni prilogi Dela 22. jun. 1985), je zapisalo pero Matjaža Kmecla, prosvetnega ministra SR Slovenije. Človek bi pričakoval, da svobodni in suveren narod sam odloča, kaj se zunaj njegovih meja natisnjeno v njegovem jeziku sme uvažati v matico.

Vsi pa vemo, kake težave ima npr. »vse-slovenska revija« Celovski Zvon, »ko mora ob vsakem zvezku dolge mesece čakati do voljenje iz Beograda za prihod v Slovenijo. In v Književnih listih Dela 27. jun. 1985 J. H. poročilo o 6./7. številki Sodobnosti takole končuje: »Marko Kravos se glavnemu uredniku Sodobnosti "pritožuje", ker njegova "zbirčica" Napsi in napsi ne more iz Trsta čez mejo v Slovenijo, saj za to iz Beograda še ni dobil potrebnega dovoljenja (izšla že proti koncu 1984. leta); urednika prosi za posredovanje...«

Bo le-ta, Ciril Zlobec, član CK ZKS in predsednik Zveze pisateljev Jugoslavije, Kravosu lahko pomagal — Beogradu navkljub? Pravda za resnično svobodo in suverenost slovenskega naroda bo očitno še dolgo tekla.

oč

■ Novi tržaški prefekt in vladni komisar za deželo Furlanijo-Julijsko krajino Eustachio de Felice je v četrtek 27. junija obiskal Ljubljano in se tam sestal s predsednikom slovenske vlade Dušanom Šinigojem in njegovimi sodelavci. V razgovorih so še posebej poudarili sodelovanje na obmejnem področju. Obe narodnostni skupnosti, slovenska v Italiji in italijanska v Jugoslaviji imata pri tem pomembno vlogo.

★

Bralci pišejo

Odgovor deželnega tajnika SSK

Prejeli smo s prošnjo za objavo: *Cenjeno uredništvo! V številki z dne 27. junija letos ste v rubriki »Bralci pišejo« objavili dopis, ki ga je podpisala »Volvika Slovenske skupnosti«. V njem oseba, ki »je uredništvu znana« iznaša razne kritične pripombe in ugotovitve na račun Slovenske skupnosti. V demokratični družbi gotovo lahko vsakdo svobodno izraža svoje poglede in prav to osnovno človekovo pravico naša stranka odločno zagovarja.*

Ce se pa tu oglašam je to zaradi tega, ker za stranko Slovenske skupnosti v deželnem okviru politično odgovarjam. »Volvika Slovenske skupnosti« namreč v zgoraj omenjenem dopisu med drugim tudi piše (potem ko razglablja o pomanjkanju ideologije in omenja nekatere izjave političnih predstavnikov SSK): »Poleg podobnih misli so na zadnjem shodu v Mavhinjah nekateri govorniki podali analizo stranke, ki se popolnoma oddaljuje od tiste samostojne slovenske demokratične stranke, ki je ob svojem nastanku prav v Mavhinjah dobila svoj prvi zagon!«

Ob vsebini tega stavka pa ni mogoče kar tako mimo. In prav kot deželni tajnik, ki mora voditi politično smer stranke, lahko podobne namige takoj zavrnem. V svojem govoru (ki je bil sicer tudi že objavljen v slovenskem zamejskem tisku) sem med drugim jasno podčrtal tiste osnovne vrednote, na katerih tudi danes stoni Slovenska skupnost in ki lahko pomenijo neko pomembno ideološko izbiro. V spominu na 40-letnico osvoboditve, pravim, da »nam pomeni srčiko našega vsakdanjega dejanja in na vrednotah, katere slonijo vsi naši osnovni temelji: svoboda, demokracija, pluralizem, samostojnost«. Mislim, da že samo te besede lahko razblinijo vsak dvom...

Ce danes ne vihtimo kar naprej določene ideološke zastave, to še ne pomeni, da smo brez ideologije. In tudi v bodoče se ne mislimo odreči osnovnim vrednotam demokratične in svobodoljubne miselnosti. Zato tudi zadnji stavek podpisane volivke (»Zakaj se mora samo SSK tej — namreč ideologiji — odreči?«) nima nikake osnove.

Slovenska skupnost po prav gotovo po svojih močeh vse naredila, da bo še nadalje branila in ohranjala tako splošne duhovne vrednote in svoboščine posameznika in družbe kakor tudi obstoj in razvoj slovenske narodnostne skupnosti v zajedstvu in borbi za doseg vseh njenih pravic. In prav v tem bo tudi stranka vedno slovenska in samostojna!

S spoštovanjem
le. Andrej Bratuž, deželni tajnik

Praznik v rubijskem gradu

Ko je sovedenski občinski svet leta 1980 uvedel občinski praznik, je tudi sklenil, naj bi se ta praznik vršil vsako leto v drugi vasi, pripravilo pa naj bi ga eno izmed kulturnih društev. Tako je prvega leta 1981 organiziralo KD Sovodnje, leta 1982 KSD Vipava na Peči, leta 1983 in 1984 ponovno KD Sovodnje, letos pa sta organizacijo prevzela SZ Soča in zbor Rupa-Peč. Kakor prejšnja leta je bil program izdelan s predstavniki občinskega odbora.

Osnredne točke praznika so potekale v sovedenski telovadnici, razni kulturni nastopi, športna tekmovanja in igre pa so bili v rubijskem gradu, kjer so organizatorji za primer slabega vremena postavili dva velika šotora. Praznovanje je trajalo od petka 14. do ponedeljka 24. junija.

Kulturni del praznika se je pričel v nedeljo 16. junija dopoldne s slikarskim »ex tempore« za osnovnošolsko mladino pod naslovom »Moja vas«, popoldanski del sporeda pa je zaradi izredno slabega vremena moral odpasti.

V soboto 22. junija so bile na vrsti razne otroške igre. Sodelovale so otroške skupine iz Sovodnje, Rupe, z Vrha in s Peči. V soboto 15. junija pa je bila tekma v odbojki med selekcijo iz Sovodnje in ekipo pobratene občine Škofja Loka. Zvečer istega dne je nastopil rokohitr Roman. V sredo 19. in četrtek 20. junija je potekal odbojarski turnir med slovenskimi občinami ter goriško skupino.

V nedeljo 23. junija je vreme, čeprav nestalno, dovolilo, da je prišlo do izvedbe kulturnega sporeda, katerega točke je povezovala Beti Maraž. Nastopili so mešani zbor iz Vrtojbe pod vodstvom Zdravka Lebana, moški zbor iz Mirna pod vodstvom Antona Klančiča in mešani zbor »Slovenec« iz Boršta, ki ga je vodila Boža Hrvatič.

Sledilo je nagrajevanje osnovnošolskih otrok tekmovanja »ex tempore«, otroških iger in odbojarskega turnirja. Komisija za »ex tempore«, ki so jo sestavljali Andrej Košič, Bogdan Butkovič in Silvan Beučar je za prve tri razrede prvo mesto prisodila Matiju Devetak, drugo Martini Černic in tretje Kseniji Devetak. V skupini za 4. in 5. razred je bila prva Vesna Cescutti, druga Marta Tuniz, tretja Katja Ferletič. Pri otroških igrah je dosegla prvo mesto skupina Rupa-Peč, drugo je pripadlo Sovodnjam, tretje in četrto Vrhu A in B. V odbojarskem turnirju si je priborila prvo mesto goriška skupina, drugo Steverjan, tretje Sovodnje. Skupina iz Doberdoba iz tehničnih razlogov ni sodelovala do konca.

V petek 14. in 21. junija je potekalo tekmovanje v briškoli z bogatimi nagradami, ki se ga je udeležilo 64 skupin. Prav pokriti prostor je omogočil nemoteno izvedbo tekmovanja.

Obiskovalci so ves čas praznika lahko pokušali razne vrste vina, ki so jih razstavili domači vinogradniki s sovedenskega območja.

Z GORIŠKEGA

Steverjan



Zivljenjski jubilej. V soboto 6. julija praznuje svoj 80. rojstni dan Felička Humar iz Steverjana. Rodila se je leta 1905 na Valeriški v kmečki Rožičevi družini. Komaj desetletna je morala okusiti grenkobo begunstva in sicer v Dobrovi pri Ljubljani. Tam je tudi hodila tri leta v šolo. Kot najstarejša hčerka je tudi skrbelala za družino.

Po vojni se je vrnila na razdejani dom; treba je bilo začeti na novo. Oče je umrl leta 1923 zaradi vojnih posledic, mama pa je tragično umrla leta 1927. Istega leta se je Felička poročila z Antonom Humarjem iz Kakenc. Doma je pustila še tri sestre in brata Pepeta; vsi so bili še mladoletni. Na domače pa vseno ni pozabila, pomagala je vedno in kot šivilja izdelovala obleke in copate ob petrolejki.

Bila je prisotna povsod od rojstev do

porok vseh nečakov in teh ni bilo malo. Tudi drugim je pomagala priti na svet, saj je bila sposobna kot prava babica, zlasti še v zadnji vojni, ko ljudje niso mogli do zdravnika.

Ko je bila na operaciji leta 1970, ji je doma nesrečno umrl mož Anton; težko preizkušnja je doživela tudi ob tragični izgubi hčerke Eme in zeta Slavkote, ki sta umrla v noči 16. novembra 1980.

Danes živi pri sinu Marinotu in trdno povezuje med seboj tudi družine sina Marčelota ter hčerke Venerande, da so si kot ena družina in jo vsi cenijo ter spoštujejo. Njene roke so vedno pripravljene in odprte do vseh. Zato ji vsi iz srca kličejo, da bi bila zdrava in zadovoljna še naprej; sinova Marčelo in Marino ter hčerka Veneranda z družinami, vsi vnuki in trije pravnuki, sestre Suzana, Avgusta in Marica, svakinja Zorka in vsi ostali sorodniki ji kličejo: Vse najboljše!

Čestitkam in voščilu se pridružuje tudi naš list in vse števerskano krščansko občestvo, ki jo uvršča med najzvestejše člane.

Prva seja novega občinskega sveta v Sovodnjah

Na tej seji v četrtek 27. junija je župan Vid Primožič najprej poročal o porazdelitvi mest v ožjem občinskem odboru. Pod župan Vlado Klemše bo skrbel za finance in socialno področje, Emil Tomsič za šolstvo in kulturo, Marjan Devetak za urbanistiko in javna dela, Darin Devetak za šport.

Zatem se je župan zahvalil vsem, ki so pri občinskem prazniku sodelovali, še posebej organizatorjema pevskega zboru Rupa-Peč in SZ Soča. S posebnim poudarkom je omenil prisotnost družbenega delavca Josipa Vilfana iz Ljubljane, ki se po njem zahvaljuje vsem občanom, da je občinska uprava poimenovala eno izmed ulic v Sovodnjah po njegovem očetu.

Prisotne je seznanil o sestanku na sedežu občine, kjer je tekel razgovor med odgovornimi cestne družbe Anas in lastniki zemljišč o premaknitvi in razširitvi ceste v zvezi z novim mostom čez reko Vipavo pri Rupi.

Sledilo so odborovi sklepi. Eden se je nanašal na imenovanje odvetnika s strani občinskega odbora, ki naj zastopa občinsko upravo na deželnem sodišču TAR v sporu s Karlom Urđihom iz Gabrij, ki se je pritožil na to sodišče. Po mnenju občinske zazidalne komisije je nedovoljeno gradil, zato je uprava dala ukaz za rušenje. Svetovalec SSK Branko Černic in Joško Maraž sta se v tej zadevi vzdržala glasovanja, ker jima problem ni bil znan.

Odobren je bil tudi sklep, da izvrši dela za razširitev pokopališča na Vrhu podjetje Edil Fognature iz Gorice. Z deli se je že pričelo. Branko Černic (SSK) je pri odobritvi najetja posojila 49.100.000 lir za zgraditev in razširitev ceste, ki pelje mimo kulturnega centra Cotiči-Devetaki na Vrhu vprašal, če ima uprava pri zasegu zemljišč ob tej cesti tudi namen zamenjave zemlje; župan je odvrnil, da se bo o tem razpravljalo z lastniki, ko pride čas za to, a da do sedaj ni bilo zadevnih prošelj.

Sledila je sestava raznih občinskih komisij. V volivni komisiji bodo Dario Cotič, Klara Fornazarič, Marjan Tomsič za večino, Joško Maraž pa za manjšino, namestniki za večino pa Enco Panariti, Rafko Butkovič in Bernard Florenin, za manjšino Branko Černic. Komisijo za ljudske sodnike sestavljajo župan po zakonu, Emil Tomsič za večino in Marija Češut za manjšino. V Kraško gorsko skupnost pripada župan po zakonu, Rafko Butkovič in Vlado Klemše sta v njej za večino, Branko Černic za manjšino.

Nato je izvedenec za geološke študije po nalogu, ki ga je dobil od ožjega odbora obrazložil svetovalec na zemljiskih mapah raziskana področja. Poročal je o raznih plasteh zemlje, višini podzemne vode, o učinkovitosti potresa na tem ozemlju, podžupan pa je pojasnil, da so občine dolžne imeti tako geološko študijo in jo pri sestavi regulacijskega načrta tudi upoštevati. Dodal je še, da so v te mape vnešena vsa ledinska imena, ki so značilna za naše kraje.

Svetovalci so tudi odobrili natečaj za dve mesti šolskih čistilk v Sovodnjah in na Vrhu; nadalje so do konca leta podaljšali službo socialni delavki, ki oskrbuje ostarele na domu. Tu je B. Černic (SSK) ponovno sprožil predlog, ki ga je ožji odbor sprejel, naj se oblikuje medobčinski konzorcij slovenskih občin za sprejem ene socialne delavke z znanjem slovenskega jezika, katere bi urejala razno socialno dokumentacijo ostarelim osebam. Pri tem je župan predlagal sestanek zadevnih občinskih komisij.

Maša zadušnica za slovenske žrtve zadnje vojne

V tržaški Rižarni je bila v nedeljo 23. junija popoldne maša zadušnica, ki so jo priredili slovenski duhovniki v spomin slovenskih žrtev zadnje vojne. Mašo, ki je bila v prostorih muzeja, je opravil bivši dekan iz Komna, sedaj že 86-letni Viktor Kos, ki je svoje vernike prostovoljno spremljal v deportacijo v Nemčijo. V pridigi je opisal trpljenje svojih ljudi, od katerih se 48 ni več vrnilo v svoje požgane domove.

Med mašo so peli združeni tržaški pevski zbori pod vodstvom g. Dušana Jakovina, po njej pa je bila na dvorišču Rižarne spominska svečanost; na njej je o pomenu teh žrtev spregovoril častnik radia Trst A Sergij Pahor, ki je poudaril, da imajo take proslave velik vzgojni pomen, saj seznanjajo mlajše rodove z našo trpko preteklostjo.

»Vračati se v preteklost — je dejal govornik — je naša dolžnost, to tudi v luči proslave, ki je bila prav danes (tj. 23. junija, op. ur.) pri kraškem breznu pri Bazovici. Tudi to je poglavje naše zgodovine, zato ne bi bila na mestu neka napačna sramežljivost. Tiste žrtve kot mora lebdijo v našem ozračju in naših mislih, težijo nas ter silijo v spoznanje, da se ne sme nikdar zapasti nobenemu nasilju in da je nedopustno voditi se od načela vračati zob za zob in oko za oko. Zato se v preteklost ne smemo vračati iz želje po maščevanju, temveč s težnjo, da iz nje črpamo moč za pristno spravo in iskreno odpuščanje.«

★
Prijetno je živeti, ko storiš kaj dobrega in plemenitega (Dostojevski).

15. festival domače glasbe Steverjan '85

V Steverjanu bo v soboto 6. in nedeljo 7. julija potekal že 15. festival domače glasbe. Že vsem znana prireditelja se bo vršila v Formentinijevem parku, ki je za poletne prireditve posebno primeren.

Organizatorjema — SKPD »F. B. Sedej« in ansamblu Lojzeta Hledeta — je letos uspelo privabiti v Steverjan kar 22 ansamblov iz Slovenije, Koroške in našega zamejstva. To so: Jevšek iz Kranja, Ivan Ruper iz Škofje Loke, Grosupelčani iz Gropelja, Franci Zeme iz Vojnika, Kajžarji iz Domžal, Kogras iz Kungote, Medijski odmev iz Zagorja ob Savi, Kvintet Pohonje iz Slovenske Bistrice, Franci Ocvirk iz Sevnice, Rž iz Kranja, Bratje Stopar iz Mengša, Drava s Koroške, Podkrajski fantje iz Titovega Velenja, Srce Slovenije iz Sevnice, Veseli Martini iz Novega mesta, Jože Škobeme iz Brestovice, Tone Čuček iz Maribora, Rubin iz Novega mesta, Anton Sušec iz Soštanja, Bratje Krt iz Stahovice, Taims z Opčin, Fantje z vseh vetrov iz Novega mesta. Izven konkurence bo nastopil domači ansambel »L. Hledes«.

Vsi bodo nastopili na sobotnem večeru, ki se bo pričel ob 21. uri. Komisija za glasbo, ki jo letos sestavljajo L. Hledeta, T. Tozon, M. Stare, M. Špacapan, F. Pohajaj, D. Kobal in A. Černic, bo izbrala najboljših deset, ki se bodo nato v nedeljo (pričetek ob 17. uri) potegovali za sledeče nagrade: za najboljšo melodijo (500 tisoč lir), za najboljšo izvedbo (400.000 lir), za najboljši zamejski ansambel (300.000 lir), za nagrado občinstva (200.000 lir) ter za nagrado za najboljšo besedilo (50.000 lir), ki jo bo podelila posebna komisija.

Ker je letošnji festival že petnajsti, zato bo potekal v nekoliko bolj slovesnem slogu. Društvo »F. B. Sedej« je izdalo ob jubileju posebno brošuro. Pokrovitelja letošnje prireditve sta Kmečka banka iz Gorice ter Briška skupnost. Na različne načine pa bodo prispevale tudi razne organizacije, ustanove in podjetja.



tržaške novice

Novi mašniki

Na praznik sv. Petra in Pavla zvečer so v tržaški stolnici sv. Justa trije diakoni prejeli mašniško posvečenje. Ti so: *Giuseppe Marcovigi*, rojen leta 1922, penzioniran profesor srednje šole; *Gianni Secoli*, ki je stopil v bogoslovje leta 1980, ko je bil star 23 let; *Maurizio Tempo*, rojen v Trstu leta 1960, je stopil v semenišče leta 1975, opravil maturo na državnem učiteljsku in leta 1979 stopil v bogoslovje.

Božja milost naj jih spremlja in podpira.

Srebrna obletnica g. S. Šuligoja

V srce segajoča pesem »Srebrnomašnik bod' pozdravljen« je v nedeljo 23. junija ob obilni udeležbi vernikov spremljala g. Silva Šuligoja k njegovi jubilejni mašni daritvi v cerkvi sv. Jakoba v Trstu.

V svojem kratkem nagovoru je sam slavljenec izrekel zahvalo Bogu za svojo življenjsko odločitev, katere izraz je bila ta jubilejna daritev. Bogu iskren »hvala« je ob uvodu v sv. mašo izrazil tudi njegov sobrat in somaševalec g. Marij Gerdol. »Za 25 let.« je dejal, »požrtvovalne in ljubeče službe, da je kot voljno orodje v božjih rokah mogel sejati v duše božjo besedo, jih posvečevati z zakramenti, jih krepiti v boju proti grehu, jih zedinjavati po svoji oltarni daritvi.« Enako je župnik g. Mario Penco v slovensščini izrekel slavljencu besede zahvale in voščila, da bi še v bodoče pomagal šentjakobskemu občestvu utrjevati vezi miru in bratstva.

Ob koncu maše so iz srca slovenskega laika privrele besede priznanja za njegovo delo v šentjakobski skupnosti. Takole je dejal: »Mimo je 25 let njegovega duhovniškega življenja, 25 let pomembnih tudi za nas, ki smo ga spoznali in vzjubili. Dokler so mu moči dovoljevale, so bila leta polna intenzivnega dela v službi Bogu in ljudem. Poleg skrbi za slovensko skupnost pri Sv. Jakobu bo zgodovina rekla, da je bil g. Šuligoj pobudnik in soustanovitelj šentjakobskega kulturnega doma, kjer se Slovenci zbiramo. Za temi suhimi besedami je vsa njegova zagnanost, njegova izredna volja, da se nekaj ustvari, nešteti razgovori, srečanja in prepričevanja; hkrati pa tudi zavest, da se je rojevalo nekaj pomembnega, nekaj, kar je bilo vredno žrtev in pozornosti. Ni nam razkrival svojega notranjega sveta, v trenutkih težav, boleznih in stisk, je sam hotel nositi svoj križ. Sam pa je bil in je s svojo neposrednostjo in humanostjo vedno v službi svojih bratov in šentjakobčanov. Tako pred 25 leti in še danes! V tem slovesnem trenutku, dragi Silvo, ti želimo še mnogo zdravja, da bi te bolj pogosto videli v svoji sredi, ker te imamo resnično radi in ker te potrebujemo.«

Namesto običajnih spominskih podob je g. Šuligoj poklonil šentjakobski cerkveni skupnosti lično knjižico »Mladi smo - kam?« Pismo dekletom in fantom, ki se odločajo za poklic.

Končno se je vsa družina zbrala v svojem domu, kjer se je nadaljevala družabnost. Dekliški oktet je pod vodstvom prof. Dine Slama-Pahor zapel vrsto narodnih pesmi. Gospod Marij Gerdol je tudi tukaj imel svoj nagovor in poudaril, kako je poleg daritvenega oltarja ta dom srce in pljuča župniškega življenja, kjer more slovenska župnijska skupnost globoko zadihati. Največkrat se vidimo le še skozi okence svojega avtomobila, nihče pa ne najde več časa za pogovor. Vsaj tu imamo priložnost, da drug drugega bogatimo s svojimi življenjskimi skušnjami in tako

rastemo v resnično doživeto skupnost.

S prirojenim humorjem se je g. Šuligoj zahvalil vsem za voščila in izraze hvaležnosti in s tem odprl v domovih prostorih veselo družabnost.

Politični položaj po volitvah

Pokrajinski izvršni odbor SSK v Trstu je na svoji seji 26. junija obravnaval več priložnost za razmišljanje, kako bi se dalo podobno koalicijo razširiti tudi na omenjeni občini, oziroma konkretnije gledano v Devinu-Nabrežini, kjer se PSI niti na krajevni ravni ni še izrekla, katero koalicijo je pripravljena podpirati.

Pokrajinski izvršni odbor SSK meni, da je, ne glede na uresničljivost ene ali druge rešitve, za domače prebivalstvo pomembno predvsem zagotoviti kontinuiteto slovenskega župana kot protitež porušeni etnični ravnovesju in škodo Slovencev zaradi umetnega naseljevanja v ne tako oddaljeni preteklosti.

Kot rečeno, se v zvezi s političnim položajem ponovno odpira tudi vprašanje vstopa socialistov v tržaške odbore, kar nekateri spet povezujejo s preosnovo deželnega odbora. O tem se je krajevni tisk že precej razpisal, a za poznavalce dežanskih razmer in poteka razgovorov stransko in netočno. Pri tem se iz ozadja kažejo spet določene težnje, da bi se SSK potisnila na rob dogajanja, da ne bi bilo tako treba upoštevati njenih zahtev pri reševanju upravljalnosti devinsko-nabrežinske občine, kjer je bistveno zainteresirana. Tako npr. sploh ne drži, da bi zadnji razgovori med deželnimi in pokrajinskimi tajniki o gornjih problemih potekali tako, kot je poročal dopisnik Piccola dne 25. junija. »V zadregi« je verjetno bil kdo drugi in ne SSK, ko je slišal, da v primeru preosnove deželnega odbora tudi SSK zahteva enakovredno prisotnost v deželni večini.

Čestitke

V četrtek 27. junija je na filozofski fakulteti v Trstu uspešno branil tezo Marko Udovič pri prof. Jožetu Pirjevcu. Naslov njegove doktorske razprave je: *Glavni memorandumi in peticije demokratskih Slovencev od leta 1945-54.*

Novemu doktorju iskreno čestitajo člani pevskega zbora v Rojanu. Čestitkam se pridružuje tudi ACM v Trstu, čigar zvest član je novi doktor že vrsto let.

Mature na slov. srednjih šolah v Trstu

Učiteljske »A. M. Slomšek« šolanje so ob koncu 5. letnika uspešno dokončali Barbara Boneta, Alenka Deklic, Anamarija Križmančič, Martina Malalan, Aleksandra Milič, Kristina Pacor, Vilma Purič, Tanja Sedmak, z goriškega učiteljskega »S. Gregorčič« pa Boris Mermolja.

Klasični licej »F. Prešeren«. Izdelali so Luisa Antoni (50/60), Aleksander Hrovatin (48), Katja Milič (54), Fedra Pačlic (56), Simon Slokar (54), Maja Ukmar (56).

Poklicni zavod za industrijo »J. Stefan«. Na oddelku tehnikov kemijske industrije so maturirali Maks Bandelj (44), Andrea Carli (42), Marina Frandolič (36), Elena Hlabian (37), Marko Kralj (48), Aleksander Petaros (36), Nataša Prasel (41). Na oddelku tehnikov električne in elektronske industrije pa so bili uspešni: Mauro Delise (36), Karin Germani (45), Dimitrij Hmeljak (54), Branko Iankovich (37), Marko Kalc (48), Marko Rebula (43), Miloš Tul (40), Leo Zetko (38).

Zaključni izpit za tajnice v podjetju, II. letnik: Alessandra Argiolas, Romilda Danou, Dolores Ferluga, Roberta Ferluga, Alenka Kralj, Fabjana Kralj, Miriam Pancrazi, Laura Pisani, Gabrijela Prodan, Marija Stopper, Tamara Skabar. Ena dijakinja se ni javila k izpitu, dve dijakinjki sta bili odklonjeni.

Zaključni izpit za mizarje, II. letnik: Ervin Doljak, Andrej Gregorič, Edvin Gruden, Saša Luksa, Janko Jablanšek, Andrej Pertot, Igor Unussich, Aleksander Zeriali. Dva dijaka sta bila odklonjena.

JUBILEJNO PRAZNOVANJE 1100-letnice smrti sv. Metoda (885-1985)

Kulturni spored:

Na Repentabru: v petek 5. julija ob 20.30, v soboto 6. julija ob 20.30, v nedeljo 7. julija ob 18. uri prikaz v petih slikah

»BLAGOVESTNIKA Z VZHODA«

po izvornem tekstu prof. Ivana Artača
režija Adrijan Rustja
ob sodelovanju posebne igralske skupine.

VERSKI SPORED

V Marijinem svetišču na Vejni: v nedeljo 14. julija ob 17.30: slovesno boogslužje vodi novi pomožni škof v Kopru Metod Pirih ob somaševanju novomašnikov, srebrnomašnika in zlatomašnikov. Sodeluje zbor ZCPZ iz Trsta.

Vabi ACM iz Trsta



Zborovanje škofijskega pastoralnega sveta

Na praznik sv. Petra in Pavla je bilo 3. zborovanje škofijskega pastoralnega sveta pod vodstvom g. nadškofa. Udeleženci so najprej poslušali poročila dekanijskih zastopnikov o stanju mladih v njihovih dekanijah. Za šandreški dekanat je poročala Marija Ferletič.

Zatem je eden zastopnikov goriške nadškofije poročal o vsedravnem srečanju italijanske Cerkve v Loretu. Tudi tu je sledil živahen razgovor, ki se je zaključil s sklepom, da je treba vernike seznaniti s potekom in sklepi tega vsenarodnega srečanja, katerega so se udeležili tudi zastopniki narodnih manjšin v italijanski Cerkvi.

Važna resolucija goriškega pokrajinskega sveta

Na enem zadnjih zatezanih tega sveta je bilo govora o slovenski problematiki; razprava se je osredotočila zlasti okoli resolucije, ki jo je na dnevni red postavil sam pokrajinski odbor.

V besedilo resolucije, ki obvezuje omenjeni odbor, da pozorno spremlja delovanje posebne senatne komisije za sestavo vladnega zakona za zaščito slovenske manjšine v Italiji je svet sprejel popravek predstavnika SSK dr. Spacapan, ki je zahteval, naj se odbor prizadeva tudi za čimprejšnje sprejetje tega zakona.

Važno pri vsem tem je dejstvo, da so za sklep glasovali skoraj vsi pokrajinski svetovalci z logično izjemo misovca in čudnim vzdržanjem republikanca, ki je ob tej priložnosti javno povedal, da je proti kakršnemu koli zakonu za zaščito Slovencev v Italiji.

Nakup opreme za zavod »Ž. Zois«

Na zadnji seji goriškega pokrajinskega sveta je bil na predlog odbornika dr. M. Spacapan odobren sklep o nakupu šolske opreme za tehnični zavod »Žiga Zois«. Tako bo končno tudi ta naša šola dobila ustrezno opremo za tajništvo, ki je bilo doslej prav revno. Na žalost so naše šole v stavbi v ul. Alvirano zelo skromno opremljene, tako tajništva kot ravnateljstva.

Goriška pokrajina je tako znova dokazala, da kljub vsemu nekoliko bolj skrbi za svoje šole kot pa goriška občinska uprava. Zeleni bi, da bi lepa oprava na omenjenem zavodu spodbudila tudi občino, da bo kaj naredila za ostale slovenske šole.

Sovodnje po praznovale svoj občinski praznik

Na seji 21. oktobra 1980 je sovođenjski občinski svet soglasno uvedel svoj občinski praznik, ki naj bi bil vsako leto 24. junija v spomin na 24. junij 1951, ko se je prvič po zadnji vojni sestel novoizvoljeni občinski svet, kar je pomenilo začetek samostojnega občinskega upravljanja.

Letos se je ta občinski praznik praznoval že petič. Osrednja točka je bila slavnostna seja v občinski telovadnici. Točke sporeda je v obeh jezikih povezovala Betka Maraž. Kulturni program je bil posvečen 40-letnici osvoboditve.

Slavnostne seje so se udeležili številni predstavniki raznih kulturnih in športnih organizacij in ustanov tostran in onstran meje. Med gosti so bili član sveta jugoslovanske federacije Josip Vilfan iz Ljubljane, goriški prefekt Pierangelo, poveljnik goriških orožnikov polkovnik Mangano, jugosl. konzul v Trstu Marjan Banko, nadalje župani in predstavniki prijateljskih in pobratenih občin (Števerjan, Doberdob, N. Gorica, Škofja Loka, Medicina, prov. R. Emilia in Smederevska Palanka - Srbija), predstavnik za goriško SKGZ M. Primožič ter zastopniki krajevne borbenske organizacije. Ti so tudi položili venec pred spomenik padlim ob občinski hiši.

O pomenu občinskega praznika je v slovenski in italijanski spregovoril župan Vid Primožič. Pri tem se je spomnil prejšnjega župana Jožefa Češčuta, ki je v svojih 34 letih upravljanja ob pomoči vseh svetovalec delal ne samo za gospodarski napredek, ampak tudi za ohranitev narodnostne sestave tega območja. V nadaljevanju je župan orisal opravljena dela občinske uprave in omenil načrte, ki še čakajo izvedbe.

Ob koncu govora je nato podelil občinska priznanja in nagrade. Priznanja so prejeli Remo Devetak (SSK) in Vilko Fait (Občinska enotnost) za štiri mandatne dobe (1965-85), Dominik Juren za dve, za eno pa Oskar Pavletič (SSK), Jordan Ožbot, Boža Pižent in Joško Princič. Nagrade

pa so prejeli Renato Blažič za nesebično aktivno sodelovanje pri postavitvi spomenika v Gabrjah ter župan in tajnik občine Medicina (RE).

Priznanja so še prejeli domači vinogradniki, ki so ob občinskem prazniku razstavili svoja vina: za belo vino je bil prvi Salomon Tomsič iz Rupe, drugi Marko Kovic (Sovodnje), tretji Jožef Batistič (Rupa). Za črno vino je prejel kot prvi priznanje Marko Kovic, drugi Silvester Kovic (Peč), tretji Franc Lukman (Sovodnje). Poleg njih so bili deležni priznanja še Stojko Malič (Peč), Venceslav Buzin (Rupa) in Sonja Tomsič (Sovodnje). V ocenjevalni komisiji za vina pa so bili dr. Bruno Fortunat, dr. M. Primožič, dr. Vanda Gradnik in prof. Joško Vetrlih.

Sledil je v režiji dr. Franke Ferletič-Cernic bogat kulturni program, ki se je prepletal z recitalom in pesmijo. Doprineso so ga izvajali mladi iz osnovnih, srednjih in višjih šol, harmonikar, dekliški zbor Sovodnje pod vodstvom Sonje Pelicon in baletna skupina pod vodstvom prof. Nataše Sirk. Izbrana besedila in pesmi so govorili o odporu slovenskega naroda, ki hoče živeti, o njegovem veselju, ko je končno prišel do svobode, o potrebi budnosti slovenskega človeka za svoje pravice. Pretežni del recitala se je nanašal na primorske Slovence.

Srečanje v Ogleju

V petek 12. julija obhaja oglejska Cerkev praznik sv. Mohorja in Fortunata, ki sta glavna zavetnika nekdanjega oglejskega patriarhata. Zato ju častijo v vseh škofijah, ki so nastale na ozemlju nekdanjih oglejskih patriarhov.

Letos bo slavje oglejskih zavetnikov združeno s posebnim srečanjem duhovniških škofijskih svetov iz vseh škofij dežele Furlanije-Juljske krajine. Srečanje bo v nedeljo 14. popoldne v oglejski baziliki. Ob 16.30 bodo poročila posameznih svetov; ob 17.30 sledi referat msgr. Karla Ghidellija, podtajnika ISK (CEI) o sodelovanju med škofijami na deželi in narodni ravni; ob 19. uri sledi sosaševanje vseh navzočih škofov in duhovnikov iz goriške, videmske, tržaške in pordenonske škofije.

Mature na slov. srednjih šolah v Gorici

Klasični licej »P. Trubar«: Izdelali so Aleš Cej (48/60), Marko Gergolet (48), Vlasta Jarc (50), Mirjana Klanjšček (52), Igor Lakovič (42), Erika Mažgon (56), Nadja Rebec (56), Simon Spazzapan (48), Alenka Vrtovec (48), Dimitrij Waltritsch (50).

Trgovski zavod »I. Cankar«: Nadja Batistič (44), Robert Cotič (41), Julijan Caudek (55), Ladi Devetak (46), Mauricij Juren (42), Robert Juren (42), Benedikt Košič (52), Gemma Kovic (40), Nadja Kovic (52), Patricija Stekar (37), Klavdija Terpin (36), Simon Terpin (39), Andrej Vogrič (50).

Zaključni izpit v 3. razredu istega zavoda so naredili vsi dijaki in sicer v 3/a Mihaela Baldan, Katja Brajnik, Helena Cociancig, Janez Contin, Marina Ferfoglia, Karmen Frandolič in Marija Vicchi; v 3/b razredu, kjer so dijake usposabljali tudi za špeditersko stroko, pa so zaključni izpit uspešno dovršili Irma Humar, Marina Leghissa, Daria Makuc, Bogdana Maraž, Diana Mullič, Guido Pahor in Rudolf Pintar. Vsi ti dijaki bodo lahko nadaljevali študij še dve leti na istem zavodu do mature ali pa si poiskali zaposlitev.

Tečaj za vrtnarice na učiteljski »S. Gregorčič«. Usposobljenostni izpit so naredile Lucija Ciglič, Anita Corsi, Patricija Caudek, Romina Devetak, Loredana Olivo in Marija Terčič.

Mala matura na nižji srednji šoli »I. Trinko«. Izdelalo je 75 dijakov in dijakin, dva dijaka nista izdelala. Večina bo nadaljevala študij na višjih srednjih šolah. Izdelali so:

3. A razred: Loredana Cibini, Margherita Fabretti, Neva Ferletic, Nicoletta Ferlez, Nataša Jelen, Katja Lutman, Tanja Princic, Rebecca Rinelli (odličnjakinja), Andrejka Vetrlih, Matteo Berra, Aleksander Cociani, David Cociani, Walter Gravner, Aleš Nanut, Robert Ocetti, Peter Radetič, Aleksij Soban, Boris Visintin.

3. B razred: Sara Ferletič, Suzana Frandolič, Ketty Klančič, Anuška Komel (odličnjakinja), Margareth Komjanc, Romina Marassi, Fabiana Maraž, Barbara Piccolo, Anamarija Skorjanc, Arianna Stasi, Cristina Zorzenon, Marko Brajnik, Robert Caudek, Klavdij Komjanc, Dario Kovic, Aljoša Kuzmin, Davorin Lavrenčič, Boris Nanut, Damjan Primožič.

SKPD »F. B. Sedej« ter ansambel Lojzeta Hledeta pod pokroviteljstvom Kmečke banke, Gorica in Briške gorske skupnosti organizirata

15. FESTIVAL NARODNOZABAVNE GLASBE

Festival se bo vršil 6. in 7. julija v Formentinijevem parku v Steverjanu. Sodelovali bodo ansambli iz Slovenije, Koroške in Primorske.

V soboto se bo program pričel ob 21. uri, v nedeljo ob 17. uri pa se bo pričel finalni del festivala. Deloval bo dobro založen buffet ob pokušnji domačih vin.

3. C. razred: Damiana Bensa, Daša Hoban (odličnjakinja), Andrejka Misigoj, Federica Moretti, Cristina Ožbot, Ines Pankovc-Orel, Maja Peterin, Michela Riggio (odličnjakinja), Nadja Simiz, David Cernic, Riccardo Ferletic, Dimitrij Florenin, Robert Frandolič, David Gravnar, Walter Pintar, Tiziano Pizzo, Tomaž Srebernic.

3. D. razred: Adriana Furlan, Romina Juren, Barbara Luvisutti, Greta Pintar, Cristina Polencic, Nataša Princi, Katja Sfiligoj, Barbara Srednik, Vera Tomsič, David Buzzinelli, Edi Cociancig, Primož Klanjšček, Maurizio Princic, Gianluca Russian, Gregor Sfiligoj, Silvan Skorjanc. Dva dijaka nista izdelala.

3. E razred: Valentina Bevilacqua, Irene Cecutta, Ingrid Devetak, Lara Kosič, Graziella Macuz, Ingrid Nanut, Valentina Pahor, Maja Vrtovec, Sabina Zavadlav, Luca Colja, Aleš Feri, Marko Ferletič, David Hvala, Davide Pahor, Michele Valentinčič.

Šport

Mednarodni odbojcarski turnir

Tudi letos bo goriško pokrajinsko odbojništvo za šport, ki ga vodi dr. Mirko Spacapan (SSK), pripravilo moški mednarodni odbojcarski turnir za »Trofeje mesta Gorice«. Sodelovale bodo mladinske reprezentance Italije, Francije, Tunizije, Jugoslavije ter vojaška selekcija.

Turnir bo potekal od 22. do 26. julija in sicer prva dva dni v športni palači v Krminu, naslednja dva dni pa v goriški športni hiši. Italijanska odbojcarska reprezentanca se bo ob tej priložnosti mudila v Gorici že od 5. julija in bo predvidoma trenirala v telovadnici v Krminu skupaj z reprezentanco Francije.

To bo brez dvoma velik dogodek za vse ljubitelje odbojke, ki bodo lahko prišli na svoj račun, zlasti pa za trenerje in strokovnjake, ki se bodo ob treningih v turnirju lahko marsikaj naučili in prenesli na svoja društva.

DAROVI

Za Katoliški glas: Mira Srebrnič 24.000; Franc Testen 4.000; Alojz Nanut 9.000; Hilarija Čok 5.000; Glavič v spomin Viktorije Kante 20.000 lir.

Za Katoliški dom: Kmečka banka v Gorici 1.000.000 lir.

M. in M. ob obletnici poroke za novo telovadnico v Gorici, za cerkev sv. Ivana v Gorici in za cerkev v Steverjanu po 100.000, skupaj 300.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Slov. hranilnica in posojilnica J. Ev. Kreka, Toronto, Kanada 500 kanadskih dolarjev, tj. 680.000 lir; Alojz Gruntar, Kanada 50 dol.

Za goriške skavte: N. N. 100.000 lir.

Marija Bucik, Gorica: za cerkev v Novi Gorici 100.000 in za svetišče na Sv. gori 50.000 lir.

Za sklad Goriške Mohorjeve družbe: Alojz Gruntar, Kanada 28 dol.

Za cerkev v Sovodnjah: Anica Ožbot 15.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: udeleženci romarskega izleta v Piemont in Lombardijo na pobudo g. F. Stuhca 407.000 lir.

Za popravilo cerkve v Nabrežini: g. nadškof ob birni 340.000; družina Petelin 50.000; Viktor in Marta Godnič 70.000; Elena 35.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000; namesto na grob Stankota Caharija so darovali: N. N. 70.000, Alma 20.000, nečakinja Neva 15.000 lir.

Za Sklad »Mitja Čuk«: namesto cvetja na grob Nina Ribariča darujeta Sergij in Milena Požar 50.000, Aleks in Isa Požar 50.000, Stanko in Sonja Požar 50.000; Lucija in Seraf Hrovatin ob 50-letnici skupnega življenja 50.000; Darka in Ivanca v spomin na mamo Marijo Čuk vd. Stoka 50.000; sosedje iz Kraške ul. na Opčinah v počastitev spomina Helene Ferfolja vd. Škerlavaj 50.000; Violetta Depangher vd. Mauri v spomin na Zalo Ota 50.000; Milka in Sonja namesto cvetja na grob Lojzke in Viktorja Grudna 40.000; žena Fani ob prvi obletnici smrti Josipa Krasna 15.000; Karlo Grilanc ob 48. obletnici poroke 10.000 lir.

Za OPZ in MPZ Vesela pomlad na Opčinah: Anica in Justina namesto cvetja na grob Marte Sosič-Daneu 25.000 lir.

Za župniško dvorano v Nabrežini: nabirka 4. nedelje v juniju 148.000; Kojanec 40.000; Savli 45.000; Rozalka namesto cvetja na grob Zorana Tavčarja 100.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Vremec-Millo v spomin na Vetko 200.000; Anica in Justina Daneu namesto cvetja na grob Marte Sosič-Daneu 25.000; razni 38.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Angela Ferluga v spomin na Gabrijelo Ferluga-Tamburini 5.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: Eda Milič 20.000 lir.

Za novo zastavo sv. Cirila in Metoda v Ricmanjih: Marija Senica, Ricmanje 20.000; Marta Komar 20.000; Olga Demark 10.000 lir.

Za kapelo pri Domju: družina Ličer-Praselj, Trst namesto cvetja na grob Silvestre Vremec 50.000; Marko Udovič, Trst v zahvalo za uspešno opravljeni doktorski izpit 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Peč 100.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Na državnem trgovskem tehničnem zavodu v Trstu »Z. Zois« z oddelkom za geometre poteka vpisovanje za šolsko leto 1985-86 vsak dan od 9. do 12. ure do vključno sobote 6. julija t. l.

Poletno središče. Starši prizadetih otrok in Sklad »Mitja Čuk« prireajo poletno središče na Opčinah od 19. do 30. avgusta letos. Cena okoli 30.000 lir. Vsi, ki želijo svojega otroka vpisati, naj to storijo čimprej po telefonu št. 212138, 212175 in 211691 ali pa na naslov Sklad »Mitja Čuk«, p. p. 2046, Opčine.

Na Padričah v cerkvi sv. Cirila in Metoda bo v petek 5. julija ob 20.30 maša v čast sv. bratoma, v nedeljo 7. julija pa ob 10.30.

Uprava Katoliške knjigarnice obvešča vse dijake srednjih šol v Gorici, da se na njenem sedežu, Travnik 25, sprejemajo naročila za učbenike za novo šolsko leto. Obenem svetuje vsem, ki bi radi učbenične pravočasno dobili, naj jih naročijo najkasneje do sobote 13. julija 1985. Kdor se bo javil po tem datumu, ne bo mogel računati, da bo knjige dobil pred začetkom pouka. Naročila sprejemamo za šolske knjige vsak dan v uradu v I. nadstropju od 8.30 do 12.30.

Ob izgubi drage mame

Katarine Kodelja r. Lužnik

izražamo globoko sožalje g. župniku Ambrožu in sestri ter želimo pokojnici bogato plačilo pri Bogu.

Župnijski pastoralni svet - Jazbine
Župnijski pastoralni svet - Števerjan

Vaš Hotel
34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I



Spored od 7. do 13. julija 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Metka in Janko«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 15.00 Na počitnice. 16.00 V svetu valčka. 17.00 Beležka. 17.30 Dramski spored.

Ponedeljek: 8.10 Fabianijevi iz Kobdilja. 9.15 A. Ingolič: »Tajno društvo PGC«. 10.10 D. Sostakovič: Simfonija št. 7. 11.30 Beležka. 13.20 Dekliški zbor iz Osijeka. 14.40 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Nacionalno vprašanje Trsta. 17.10 Klasični album. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Med Brdi in Jadranom. 9.15 A. Ingolič: »Tajno društvo PGC«. 10.10 Koncert v repentaborski cerkvi. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 14.10 Riba našega morja. 14.30 Mladi mladim. 16.00 Mit in slovenska ljudska pesem. 17.10 Klasični album. 18.00 C. Sgorlon: »Pismo z grbom«. Radijska igra.

Sreda: 8.10 Izbor iz Povejmo v živo. 9.15 A. Ingolič: »Tajno društvo PGC«. 10.10 Koncert v cerkvi sv. Martina v Dolini. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Mešani zbor »Vox Julia« iz Ronk. 14.10 Fabianijevi iz Kobdilja. 14.30 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Beležke za zgodovino otroštva. 17.10 G. Bizet: »Čudežni zdravniki«, operna enodejanka.

Četrtek: 8.10 Potovanje po Vel. Britaniji. 9.15 A. Ingolič: »Tajno društvo PGC«. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 14.10 Naša vina. 16.00 Beležke za zgodovino otroštva. 17.10 Klasični album. 18.00 Četrkova srečanja.

Petek: 8.10 Za ta letni čas. 9.15 J. Lukeš: »Stari ribič in njegova barka«. 10.10 Trio Lorenz. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Potovanje po Vel. Britaniji. 15.00 V svetu filma. 16.00 Podoba matere v sodobni slov. pripovedni prozi. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 J. Lukeš: »Stari ribič in njegova barka«. 10.10 Kogojevi dnevi 1984 v Kanalu. 11.30 Beležka. 12.00 Na počitnice. 14.10 Za ta letni čas. 14.40 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Ena bolha me grize. 17.10 Klasični album. 18.00 A. Marodič: »Žvižgac spet v sedlu«. Radijska kriminalka.

V spomin župnika Srebrniča v Renčah: Iva Galassi-Stibilj za cerkev v Renčah 100.000, za slovensko duhovnijo v Gorici 100.000, za Katoliški glas in za Zavod sv. Družine po 25.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo